

สัมมนาวัตกรรมการศึกษาและความรู้สู่วิจัย
Knowledge Management (KM) and Knowledge Asset (KA)

ครั้งที่ 1/2556

เรื่อง “วัตกรรมการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีนวัตกรรม”

วิทยากรรับเชิญ: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ 26 มีนาคม 2556 เวลา 12.45 – 16.15 น.

ณ ห้องประชุม 1911 ชั้น 9 อาคารสาธารณสุขวิศิษฐ์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 43 คน

การสร้างผลงานนวัตกรรมด้านสาธารณสุข เป็นภารกิจ บทบาท และหน้าที่ที่สำคัญ ของนักสาธารณสุข ที่จะต้องมีส่วนผลิตผลงานนวัตกรรมด้าน *กระบวนการ หรือผลลัพธ์* ที่ทำให้ ประชาชน และ/หรือชุมชน ให้มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น สามารถแก้ไขปัญหา และเป็นแบบอย่างที่ดีของการปฏิบัติ และ/หรือรายได้ ซึ่งในการแก้ไขปัญหาสาธารณสุขและสุขภาพในปัจจุบัน นักสาธารณสุข ต้องเข้าถึง *ความซับซ้อน* ให้ได้ เนื่องจากปัญหาที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งนักสาธารณสุขที่ทำงานอยู่ในสังคมจะต้องผลิตผลงานที่เป็นนวัตกรรม จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้ และงานด้านการผลิตบัณฑิตจะเป็นผลผลิตของพันธกิจด้านการศึกษาของสถาบัน ที่จะต้องผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อไปดำเนินงานพัฒนาสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน ซึ่งจะต้องผ่านกระบวนการเรียนการสอนจากอาจารย์ ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ นอกเหนือจากอาจารย์ผู้สอนจะต้องเป็นต้นแบบที่ดีทั้งทางวิชาการ บุคลิกภาพ พฤติกรรมสุขภาพ และยังต้องเชี่ยวชาญในด้านวิชาการเป็นอย่างยิ่ง เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษา และที่สำคัญคือ จะสอนอย่างไรให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สามารถสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ได้ อาจารย์อาจต้องมีนวัตกรรมการพัฒนาวิธีการสอนเพื่อให้นักศึกษาตระหนัก และสามารถสร้างผลงานนวัตกรรมได้ ซึ่งเป็นวัตกรรมการศึกษา และเป็นความรู้สู่การวิจัย

จากการจัดสัมมนา ทำให้บุคลากรทางวิชาการได้เข้าใจถึงวิธีการสอนอย่างไรให้นักศึกษามีแนวคิดนวัตกรรม โดยประเด็นแรกอาจารย์ต้องเป็นผู้มีนวัตกรรมก่อน และจึงเลือกวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียน ฝึกนวัตกรรมได้ การเตรียมสร้างบทเรียน ซึ่งการสร้างนวัตกรรม เป็นความเชื่อมโยง ระหว่าง KM กับการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมกับการเรียนรู้จากกลุ่ม และ การมีความคิดสร้างสรรค์ นักศึกษา ต้องคิดนอกกรอบ สลัดความคิดกรอบจำ ไม่ยึดติดแนวคิดด้านเดียว คิดแง่บวก มองหลายมิติ ค้นคว้า พยายามใช้โอกาสแห่งความบังเอิญ สร้างสรรค์ จากสิ่งที่รู้ และไม่รู้ หรือรู้จากผู้อื่น ประมวลออกมาเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ซึ่งต้องมีการออกแบบทดลองใช้ แล้ววกกลับไปเข้าวงจรสร้างพัฒนา/ปรับใหม่ ให้ใช้ได้ดีและได้จริง นั่นก็คือเหมือนการออกแบบวิจัยประเมิน และพัฒนา สุดท้ายก็จะต้องมีการจดสิทธิบัตรของผลงาน ซึ่งอาจเป็นผลลัพธ์ หรือกระบวนการ เพื่อเป็นนวัตกรรมในขั้นต่อไป ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ จะเริ่มตั้งแต่ จำได้ เข้าใจ สอนต่อได้ แก้ปัญหาได้ และสร้างสิ่งให้เป็นนวัตกรรมได้

รองศาสตราจารย์พัทตร์พิมล มหรรณพ

เป็นผู้เรียบเรียงและสรุปถอดบทเรียน